

*Rugăciune
Post și
Acțiune*

Februarie 2017

CULTUL CREȘTIN BAPTIST DIN ROMÂNIA
COMUNITATEA BISERICILOR CREȘTINE BAPTISTE ARAD
ARAD 310032 str. Mărășești nr.24
Tel. 256868 Fax 256865
C.F. 4471540

Nr. 7/16.01.2017

Către,
Toate Bisericile din Comunitatea Bisericilor Creștine
Baptiste Arad

Iubiți frați și surori în Domnul ne rugăm ca în noul an, credincioșia noastră cât și binecuvântările Domnului să ne fie reînnoite.

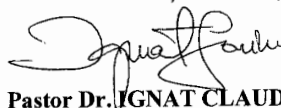
Comunitatea Bisericilor Creștine Baptiste din Arad, cheamă toate bisericile Baptiste afiliate, la un timp special de **Post, Rugăciune și Acțiune**. Credem că în aceste vremuri aride din punct de vedere spiritual, este nevoie să ne *Smerim*, să ne *Rugăm*, să *Căutăm Fața Domnului*, și să ne *întoarcem de la căile noastre rele* (2 Cronici 7:14). Scopul acestei perioade de post este învierea lucrării spirituale din biserici.

Perioada de post și rugăciune începe duminică, 5 februarie și se încheie sâmbătă, 4 martie.

Fiecare biserică se va putea organiza autonom, în activitățile pe care le va organiza în sensul acesta (lanț de post și rugăciune, întâlniri, etc.). Comunitatea Baptistă de Arad, va pune la dispoziția fiecărei biserici un material devoțional zilnic, care poate fi multiplicat și oferit fiecărui membru din biserică. În felul acesta nădăjduim să avem, nu doar un timp comun de post și rugăciune dar și o linie devoțională comună.

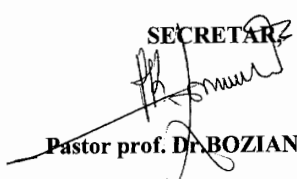
Fie ca Tatăl Ceresc să se îndure de noi, să facă să strălucească Fața Lui peste noi, și să aducă vremuri de înviere!

PREȘEDINTE,

Pastor Dr. IGNAT CLAUDIU SORIN

SECRETAR

Pastor prof. Dr. BOZIAN PETRU

RUGĂCIUNE, POST ȘI ACȚIUNE

INTRODUCERE:

Contextul rugăciunii lui Solomon de dedicare a Templului și a răspunsului lui Dumnezeu la această rugăciune este unul special. În capitolul 5 versetele, 11 la 14, și în capitolul 7 de la 1 la 3, este descris felul absolut extraordinar în care Dumnezeu își manifestă prezența și slava în mijlocul poporului. Ai zice că este nepotrivit, în cadrul unei asemenea manifestări divine, să mai fie necesar ca Solomon și Dumnezeu în rugăciune, respectiv răspuns la rugăciune, să mai aducă în discuție decăderea poporului în viitor! Cine se mai gândește în culmea gloriei unui popor, la decăderea și pedepsirea lui? Cine s-ar fi gândit în culmea prosperității materiale a lui Israel (1 Împ. 10:27, *"Împaratul a facut ca argintul sa fie tot asa de obisnuit la Ierusalim ca pietrele, si cedrii tot asa de multi ca smochinii din Egipt care cresc pe campie"*.), că va ajunge să fie invadat de lăcuste, lovit cu o epidemie de ciumă? Cine se mai gândește, că un om care trece prin experimentarea slavei lui Iehova, va putea trece prin văi adânci spirituale?! - DUMNEZEU !

Venind mai aproape de noi, fac apel la cei care re trăiesc nostalgia trecutului: cine s-ar fi gândit în anii '90, când poporul evanghelicilor din România era în plină putere să ascensiune spirituală și numerică, va ajunge să cunoască starea de apatie, lipsa de rod? Cine s-ar fi gândit atunci că în poporul român se va depărta atât de mult de Dumnezeu, încât chestiuni imorale vor fi gata de a fi implementate prin lege?

Prin 2 Cronici 7:14, Dumnezeu nu doar atrage atenția asupra unei căderi iminente, ci dă chiar soluția pentru o astfel de stare! El care știa că vor fi momente de apatie și apostazie, dă soluția prin care poporul să iasă din acea stare. *"...dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va căuta fața Mea, și se va abate de la căile lui rele - îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara."*

De aceea credem că dacă poporul lui Dumnezeu din România va împlini acest verset, El își va împlini promisiunea din verset: *îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara!* Porunca lui Dumnezeu cuprinde 4 acțiuni spirituale pe care poporul Său trebuie să le facă. Aceste patru acțiuni vor alcătui tema pentru cate o săptămână din această lună.

1

SĂPTĂMÂNA 1 (5.02-11.02)

"Dacă poporul Meu se va smeri"

Duminică (5.02)

Dumnezeu își cheamă poporul la smerenie. Sună destul de simplu, dar oare ce presupune această smerenie? Ținem cont că, Dumnezeu cheamă poporul la smerenie în contextul pedepsirii lui prin lăcuste și ciumă. Așadar facem referire la smerenia pocăinței.

Această smerire presupune în primul rând a te vedea așa cum ești de fapt înaintea lui Dumnezeu. A te vedea, nu numai cum ești văzut de alții, ci mai ales cum te vede Dumnezeu.

Așadar putem să ne rugăm având următoarele motive:

MULȚUMIRE:

1. pentru toate exemplele de oameni care s-au smerit înaintea lui Dumnezeu
2. pentru faptul că ne impune condiții pentru a ne primi, asta înseamnă că ne mai dă șanse

MIJLOCIRE

1. pentru păstori și cei care au un cuvânt de spus înaintea bisericilor - să fie exemple de smerenie pentru turmă
2. pentru conducătorii țării noastre, ca să înțeleagă că au nevoie să se smerască înaintea lui Dumnezeu în ciuda poziției înalte înaintea oamenilor

CERERI

1. pentru ca Dumnezeu să ne deschidă inima la fiecare în așa fel încât să cunoaștem adevărata smerenie înaintea Lui
2. pentru ca Dumnezeu să ne dea o viziune clară a stării de fapt, pentru a ne putea evalua corect (Apocalipsa 3:17,18 c)

MEDITEAZĂ:

Textul îl are în centrul atenției pe Avraam. Atitudinea lui Avraam față de Lot este una extraordinară. Deși are atuuri față de Lot, el, Avraam, ia inițiativa pentru a rezolva un conflict și o problemă de loc, spațiu, teren. Smerenia lui Avraam este dovedită prin inițiativă în rezolvarea unui conflict, în felul cum îl tratează pe Lot, din dorința de a nu fi tensiune între cele două părți, dar și din felul în care îl lasă pe Lot să aleagă. În cele din urmă Dumnezeu onorează umilința lui Avraam și-i vorbește încă o dată făcându-i noi promisiuni.

Să te smerești, avându-l pe Avraam ca model, înseamnă să îți asumi partea grea, aceea de a iniția o discuție pentru rezolvarea unor probleme de relații, probleme frățești. Mai înseamnă să nu-ți cauți locul dintâi, ci să te pui intenționat pe locul doi, urmărind folosul celuilalt. Aceasta nu se face din vorbe, ci în practică.

Dumnezeu intervine, răspunde și binecuvintează acolo unde este o astfel de atitudine. „Dacă poporul Meu se va smeri” din 2 Cronici 7:14 include raportarea unii la alții în cadrul Bisericii locale sau în relații extrabisericești. Dacă tu și eu am face așa și dacă noi toți creștinii am avea o atitudine smerită, mărturia ar fi foarte mare, iar Dumnezeu ar putea lucra în multe inimi.

ROAGĂ-TE:

- Să poți lua inițiativa pentru rezolvarea unui litigiu;
- Să poți oferi mereu altuia întâietatea, avantajul etc.;
- Să fii mulțumit cu ceea ce rămâne pentru tine;
- Pentru relații bune între Bisericile din Comunitatea Baptistă din Arad, între păstorii ei și între toți credincioșii;
- Pentru o atmosferă plăcută între membrii bisericii din care faci parte, printr-o atitudine de smerenie prezentă în fiecare;
- Pentru mărturia Bisericii în localitatea unde se află și pentru ca Dumnezeu să lucreze prin fiecare credincios la salvarea altora.

ACȚIONEAZĂ:

- Vizitează un frate/soră, o familie și rugați-vă împreună pentru nevoile acelei/acelor persoane;
- Gândește-te la un sărac/necăjit și dă-i ceva din ceea ce tu ai mai bun;
- Fă un gest de mărinimie/smerenie față de unul/mai mulți sau toți membrii familiei. Surprinde-i printr-un act plăcut de slujire (fă-i pantofii, spală-i ghiozdanul, fă-i curățenie în cameră etc.). Poți extinde gestul și la membrii bisericii.

MEDITEAZĂ:

Dacă ai ajuns cumva foarte jos în relația lui cu Domnul și dacă ești încărcat de păcate și nesiguranță atunci ai neapărată nevoie de smerenia pocăinței. Într-o astfel de situație a fost Ahab. Doar smerenia arătată în pocăință totală mai poate salva situația.

Ahab a făcut multe rele, pe lângă toate celelalte a mai luat în mod abuziv și via lui Nabot, prin implicarea soției lui Izabela. Mesajul lui Ilie, din partea Domnului a fost drastic. În cele din urmă Ahab se smerește profund. Ruperea hainelor, punerea sacului pe trup, postul, mersul încet și a se culca cu sacul pe el sunt dovezi ale profunzimii smeririi, dar și a pocăinței. Adevărata pocăință înseamnă smerire totală. Dumnezeu ține cont și amână pedeapsa. Dumnezeu l-a primit pe Ahab, cu cât mai mult te va primi și pe tine, dacă vii în Numele Domnului Isus Hristos.

Ce poți face? Postește. Anulează pentru măcar o zi orice altă activitate. Citește Biblia și roagă-te. Retrage-te din mulțime și caută să rămâi singur cu Domnul. Vorbește cu El și lasă-L să-ți vorbească.

ROAGĂ-TE:

- Cere-I să-ți arate starea ta reală din punct de vedere spiritual; Cere-I să-ți dea capacitatea să vezi lucrurile exact așa cum le vede Dumnezeu;
- Mărturisește-ți toate păcatele pe care le știi și pe care Dumnezeu ți le aduce în minte;
- Ai curajul și smerește-te pentru a recunoaște față de cei în cauză ceea ce le-ai făcut rău; Cere-ți iertare de la aceștia fără nici o scuză;
- Caută o persoană de încredere, cunoscută ca matură spiritual și mărturisește și rugați-vă și cere-i să te ajute în schimbarea radicală a vieții

ACȚIONEAZĂ:

- Cele amintite mai sus sunt în ele însele acțiuni. La acestea mai adaugă și altele. Iată câteva sugestii:
- Scoate afară din casă, din inimă și din contextul vieții tale orice sursă a ispitei și a păcatului (programe Tv, site-uri, alcool, tutun, droguri, muzică prieteni/prietenii rele etc.);
- Afirmă cu voce tare în prezența cuiva (soț/soție, copii, rudeni, frați/surori de credință, colegi etc.) faptul că alegi/decizi să o rupi cu acele surse de ispite și păcate;
- Fă tot ce poți și mergi la Biserica celor credincioși pentru a te închina lui Dumnezeu cu ei și pentru a auzi Cuvântul. Fă-o conștiincios și continuu.
- Mărturisește cu smerenie și pocăință dorința ta de schimbare și cere ajutorul lui Dumnezeu.

MEDITEAZĂ:

Încercăm să prindem gândul lui Hristos. Putem s-l înțelegem din atitudinea și viața Lui. Textul ne arată că Isus este „chipul lui Dumnezeu”, „deoprotivă cu Dumnezeu”, dar că într-un act de voință, cu scop nobil pentru noi oamenii, Domnul Isus a renunțat la poziția Sa slăvită și „S-a dezbrăcat pe sine însuși”, „a luat chip de rob” și S-a făcut „asemenea oamenilor”. Aceasta înseamnă smerenie. Umilința Domnului constă nu doar în întrupare/încarnare, ci și în jertfirea de Sine, prin faptul că „S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

Desigur, Dumnezeu a onorat și răsplătit pe Hristos dându-l/redându-l slava veșnică. Hristos a devenit Salvatorul și mai apoi modelul nostru pentru o viață de smerenie.

A-L mărturisi pe Domnul Isus ca Mântuitor și ca Domn înseamnă smerenie. Înseamnă să nu mai ții la tine, ci la El. Presupune să nu te mai încrezi în tine, ci în El. Implică trăire pentru El. Necesită aceiași abordare în raportul tău cu cei din jur.

ROAGĂ-TE:

- Mulțumește-l Domnului Isus că S-a făcut om pentru tine și că a murit rușinos pe cruce pentru salvarea ta;
- Cere-l să te ajute să ai oa atitudine de umilință asemănătoare cu a Lui în toate domeniile vieții;
- Laudă-L pe Domnul Isus și recunoaște-ți sincer nevrednicia;
- Roagă-L să te ajute să demonstrezi smerenie în raport cu toți oamenii.

ACȚIONEAZĂ:

- Vezi ce poziții de conducere ai (în familie, în Biserică, la Comunitate, în societate, la locul de muncă etc.) și gândește-te și acționează ca și cum ai fi unul dintre cei mulți (fără a-ți neglija responsabilitățile poziției), fără pretenția de a ți se spune după funcție și grad;
- Plecând de la toate diplomele și studiile tale (incluzând orice fel de aptitudini, competențe, daruri/talente etc.) caută să te raportezi la oamenii simpli, care nu au celeși studii și chiar talente ca tine, ca la oameni care au experiența vieții egală sau poate mai mare decât a ta;
- Fii deschis în orice fel de conversație să ascuți pe alții mai mult decât să vorbești numai tu (desigur, fără a nu spune ceea ce este absolut necesar ...); Ascultă- pe alții; Acceptă-le opiniile și chiar recunoaște că în toate sunt multe idei foarte bune;
- Acolo unde nu se impune oficial, scoate din vocabular și scris orice titlatură și uneori chiar și numele tău, caută să fii pe cât posibil anonim.

MEDITEAZĂ:**Smerenia stă la baza caracterului creștin!**

Tefania 3:12 „Voi lasa în mijlocul tau un popor smerit și mic, care se va încrede în Numele Domnului.”

Smerenia stă la baza caracterului creștin! Omul care s-a golit de sine însuși și s-a umplut de Dumnezeu este omul smerit. “Luati jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt bland și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” (Mat. 11:29) Smerenia este atitudinea voluntară care cuprinde în sine: dependență de Dumnezeu, subordonare lui Dumnezeu și ascultare de Dumnezeu. Smerenia față de semenii noștri: Filipeni 2:3 “În smerenie, fiecare să-l privească pe altul mai pe sus de sine însuși.” 1 Petru 5:5 “Și toți, în legăturile voastre unii cu alții, să fiți împodobiți cu smerenie, căci Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.” Smerenia trebuie să mă ducă totalmente sub autoritatea lui Dumnezeu. Iacov 4:6-7 Dumnezeu “dă har celor smeriți” – “Supuneți-vă dar lui Dumnezeu.” Proverbe 22:4 “Răsplata smereniei, a fricii de Domnul, este bogăția, slava și viața.”

ROAGĂ-TE:

- Multumeste Domnului pentru harul smereniei.
- Bucura-te de prezenta Lui în smerenie.
- Cere putere de a trai smerit.
- Roaga-te pentru familie și frații de credință să trăiască în smerenie, ca și pentru cei neîmpăcați cu Domnul să ajungă să descopere smerenia.

ACȚIONEAZĂ:

- Caută să practici smerenia în orice țară.
- Caută să înveți pe cineva despre smerenia creștină.

MEDITEAZĂ:

Dumnezeu întotdeauna înalță pe cei smeriți. Textul din Filipeni 2:5-11 este scris sub formă de poezie, de aceea se presupune că ar fi un imn care se cânta în biserica primară și prezintă exemplul de smerenie și înălțarea de care a avut parte Domnul Isus. Apoi sunt prezentate patru persoane care au umblat în smerenie: Pavel (v.12-18), Timotei (v.19-24) și Epafrodit (v. 25-30). Pasajul din v. 12-18 prezintă crezul unui om smerit: 1. **Dumnezeu este indispensabil, eu nu sunt indispensabil**, Cu alte cuvinte, apostolul Pavel era convins că lucrarea se poate face și fără el "în lipsa mea" (v.12). Pavel nu era indiferent față de slujire și îi iubea pe Filipeni (*preaiubiților*, v. 12) dar în contextul în care el era închis în Roma avea convingerea că motivația și puterea lor venea de la Dumnezeu (v.13). 2. **Dumnezeu este infailibil (fără greșală), eu nu sunt infailibil** Pavel îi îndeamnă să trăiască frumos și își evaluează slujirea în mijlocul lor din perspectiva zilei lui Hristos, adică a răsplătirii (v.14-16). Un om smerit știe că nu este infailibil de aceea se supune evaluării vieții sale și a slujirii sale. 3. **Dumnezeu este Cel mai important, eu nu sunt cel mai important**. Jertfa de băutură era un fel de completare și finalizare a arderii de tot (Numeri 15:3-10). Apostolul Pavel înțelege slujirea sa ca o jertfă ce însoțește jertfa principală. Dumnezeu a jertfit cel mai mult, iar jertfa noastră este parte din jertfa bisericii. O astfel de înțelegere a slujirii noastre ne smerește să nu avem păreri mai înalte decât se cuvine. Jertfa și bucuria sunt așezate în același context ceea ce ne oferă tabloul inimii unui om smerit (v.17-18).

ROAGĂ-TE:

- Mulțumește pentru exemplul de smerenie al Domnului Isus
- Cere-I lui Dumnezeu iertare pentru orice trăire din slavă deșartă
- Cere-I lui Dumnezeu să te ajute să slujești cu smerenie
- Mijlocește pentru ca păstorul/păstori bisericii în care ești membru să fie smerit.
- Mijlocește pentru membrii implicați într-o slujire publică (ex. slujitori, coriști, instrumentiști, dirijori, etc) să fie smeriți.

ACȚIONEAZĂ:

- Indiferent de natura slujirii tale (publice sau privată) fă ucenici, învața-i pe alții ce ai învățat și tu la rândul tău.
- Evaluează-ți slujirea în lumina Scripturii, a bisericii din care faci parte dar și a zilei judecării. În ce ți-ai investit viața, timpul și banii, cât a fost de folositor pentru biserica din care faci parte, pentru ce să te pocăiești și ce ai putea să îmbunătățești pe viitor?
- Apreciază prin cuvinte, atitudini și fapte slujirea celorlalți.

MEDITEAZĂ:

Este cunoscută viața lui Moise. El s-a născut într-o vreme în care copiii evrei trebuiau uciși, dar a fost adoptat (scos – precum îi e numele) de fata lui Faraon și crescut la curtea împărătească. Educat în toată știința Egiptului, el nu și-a uitat originile. La vârsta adultă a considerat că a venit momentul să-L slujească pe Dumnezeu, eliberând poporul de sub tirania muncii în Egipt. Dumnezeu a permis ca Moise să petreacă 40 de ani în deșertul Sinai, fiind crescător de animale. Acolo a învățat smerenia.

Când Dumnezeu i se arată într-un foc ce nu mistuia copăcelul din deșert, Moise se socotește inadecvat pentru slujba la care este chemat, și dă vina pe incapacitatea lui de a fi elocvent, pe trecutul lui pătat în Egipt, pe lipsa de funcții politico-administrative, etc. De fapt, acestea sunt o eschivare, Moise cerând lui Dumnezeu să trimită pe altcineva. Dar sunt și o dovadă de smerenie. "Cine sunt eu?" – nu e o întrebare greșită și nenecesară. Moise și-a pus-o de multe ori, se pare. El a realizat că deși deține diplomele Egiptului nu e pregătit pentru a-L sluji pe Dumnezeu. Iar Dumnezeu tocmai asta-l asigură, că va fi cu el, că nu va vorbi de el, că nu va face lucruri după puterea și mintea lui ci în ascultare de Domnul.

Într-un final Moise răspunde pozitiv. Și urmează 40 de ani de ascultare de Domnul (cu o excepție minoră, pe care Dumnezeu nu o ignoră). Nu e bine să cădem în capcana falsei pretenții a lui Moise, că nu e pregătit. Ci să ne dedicăm total Domnului, bazându-ne pe puterea și capacitatea Lui de a conduce istoria, în ascultare totală de El. Inima lui Moise se vede mai clar în perioada de dependență de Dumnezeu: blândă, credincioasă, corectă, pozitivă.

Smerenia este ascultare de Domnul.

ROAGĂ-TE!

- Să fii oricând gata să asculți de voia Domnului
- Să nu te încrezi în forțele proprii atunci când vrei să faci voia Lui
- Pentru o atitudine de supunere față de Dumnezeu a tuturor membrilor Bisericii

AȚIONEAZĂ!

- Găsește domeniile din viața ta care încă nu sunt total supuse Domnului
- Propuneți să descoperi voia Domnului prin Citirea Bibliei
- Privește la oportunități, nu la bariere. Fii gata să zici „DA” chemării lui Dumnezeu

Duminică (12.02)

O altă condiție necesară în vederea înviorării poporului lui Dumnezeu este rugăciunea. Dumnezeu cheamă poporul la rugăciune. Poporul se smerește cu sinceritatea, nu poate face altceva decât să se roage înaintea lui Dumnezeu. Rugăciunea este una din cel mai des întâlnite manifestări a smereniei. Poporul care se smerește, recunoaște că este dependent de Dumnezeu. Iar această dependență duce la rugăciune înaintea Lui.

Astfel că ne rugăm pentru următoarele:

MULȚUMIRE:

- pentru chemarea lui Dumnezeu la rugăciune, astfel că avem și singuranța ascultării
- pentru toate experiențele de-a lungul anilor, în care Dumnezeu a răspuns la cererile noastre

MIJLOCIRE

- pentru toate bisericile în care timpul de rugăciune este neglijat
- pentru toți frații care din pricina unui cuget încărcat, nu se mai pot ruga cu libertate

CERERI

- pentru ca Dumnezeu să vindece țara noastră în tot ceea ce nu funcționează bine
- Dumnezeu să ne ierte păcatele care ne sunt specifice ca popor român

MEDITEAZĂ:**Rugăciunea - un stil de viață, nu un ritual mecanic!**

Dacă luăm acest îndemn *stricto sensu* avem o problemă: nu ne putem ruga neîncetat. Nu putem îndeplini această poruncă paulină, mai ales dacă interpretăm rugăciunea ca un timp special când stăm singuri, cu mâinile împreunate sau în genunchi. Atunci, cum vom interpreta versetul? Mai mult ca sigur, îndemnul biblic trimite la ideea rugăciunii *stare*, iar nu *acțiune*. Există o posibilitate să mă rog în timp ce conduc mașina, merg la școală, la serviciu, la cumpărături? Cred că există o explicație, iar explicația derivă din faptul că noi suntem ființe spirituale, iar cine se închină lui Dumnezeu, ne-a învățat Domnul Isus, trebuie să se închine „în duh și adevăr”. Aici este secretul, cred. Duhul nostru se *mișcă* înlăuntrul nostru prin gânduri, prin stări emoționale. A te ruga neîncetat este acțiunea duhului meu în contact cu Duhul lui Dumnezeu. Eu mă rog, în sinea mea, prin exercițiul neconținut al gândurilor mele, astfel rugăciunea devine dialogul inimii mele cu Dumnezeu, starea activă a minții mele, rugăciunea devine stilul meu de viață.

ROAGĂ-TE:

- să comunici în fiecare zi cu Dumnezeu
- să înțelegi mai mult dimensiunea „secretă” a rugăciunii
- să perseverezi în dialogul ascuns al inimii unde, în fiecare zi să vorbești cu Dumnezeu
- să înțeleagă câți mai mulți creștini, dimensiunea rugăciunii ca dialog al inimii cu Dumnezeu

ACȚIONEAZĂ:

- întreabă pe cineva (din anturajul tău zilnic) cum trăiește viața de rugăciune
- practică zilnic, indiferent de starea emoțională sau de obstacole, dialogul minții cu Dumnezeu. Spune-I toate problemele tale, dialoghează fără rețineri cu El

MEDITEAZĂ:**Rugăciunea: pericolul de a spune doar cuvinte!**

Rugăciunea nu este un monolog rece întreținut periodic cu pereții bisericii. Credem că Dumnezeu ne ascultă, că rugăciunea ne pune în plin exercițiu de comuniune cu cerul, cu tronul harului, cu Dătătorul a toate. Dar, alături de afirmarea doctrinei noastre despre rugăciune, intervine și mult balast aferent practicii publice a rugăciunii. Să ne ferim de câteva derapaje în rugăciunea publică și privată. De pildă, să evităm:

1. Rugăciunea *abstractă*. Ce e rugăciunea abstractă? E rugăciunea în care înșiri formule neînțelese de musafirii neinițiați. Apostolul Pavel ne avertizează să fim foarte raționali și coerenți în închinare, mai ales atunci când vine cineva *străin*. Să evităm folosirea unui vocabular confesional, străin de omul care intră în biserica noastră. Rugăciunea trebuie să fie o adresare clară, nu înșirarea unor cuvinte arhaice. Domnul nu vrea clișee verbale, ci cuvinte simple dintr-o inimă curată.

2. Rugăciunea *lungă și generalistă*. Te rogi pentru toți și toate. Nimic concret, nimic semnificativ. Adică, nu te gândești concret la niște oameni, la o anumită categorie de fapte, evenimente, situații. Rugăciunea *pe ceas*, este o practică fariseică. Domnul vrea să ne rugăm concret. Accentul pe care îl pune Domnul în textul din Matei este *calitatea* nu *cantitatea* rugăciunii.

3. Rugăciunea *regizată*. Este rugăciunea în care repetăm aceleași cuvinte. Aceeași introducere, aceleași motive și binențeles, aceeași încheiere. Fariseii se rugau standard, fără sentimente, fără rațiune. Apostolul Pavel ne invită să ne rugăm și „cu mintea”. Domnul să ne ajute să evităm teatralismul în rugăciune.

ROAGĂ-TE:

- să fi înțelept în rugăciunile tale, atât în public cât și în cele private
- mulțumește Domnului pentru răspunsul la rugăciunile tale, mulțumește chiar pentru rugăciunile neascultate
- pentru dinamismul și prospețimea timpului de rugăciune din viața bisericii tale
- să fi pregătit să schimbi unele lucruri în viața ta de rugăciune

ACTIONEAZĂ:

- discută cu un „om al rugăciunii” despre modul în care Domnul i- a schimbat viața
- caută să citești, în 2017, o carte despre rugăciune
- participă la un grup de rugăciune, analizează impactul acestui demers în viața ta

MEDITEAZĂ:**Importanta staruintei in Rugaciune**

Exemplul Anei, oferit in rugaciunea ei, este o marturie a puterii rugaciunii si a ramanerii in dependenta de Dumnezeu indiferent de circumstantele vietii.

Necazurile Anei nu o tin departe de inchinare, vs.2-3. 1 Samuel 1:7 „Si în toti anii era asa. Ori de câte ori se suia Ana la casa Domnului, Penina o întepea la fel. Atunci ea plângea si nu mânca.” Nu de putine ori unii oamenii cand ajung in necaz sau in greutati mari renunta la inchinarea oferita lui Dumnezeu. In ciuda necazurilor Ana merge la Casa Domnului sa se inchine Domnului. Necazurile ei nu pot fi alinate de lucrurile acestei lumi, vs.6-7. Desi Ana era privilegiata si favorizata in familia ei, acest statut nu i-a anulat necazurile. 1 Samuel 1:8 „Elcana, bărbatul ei, îi zicea: „Ano, pentru ce plângi, si nu mănânci? Pentru ce ti-este întristată inima? Oare nu pretuiesc eu pentru tine mai mult decât zece fii?” Doar Dumnezeu era in masura sa implineasca viata Anei, la fel si azi credinciosii au binecuvantarea doar in El.

Ana pare a fi o femeie slaba din punct de vedere omenesc. O femeie necajita in familia ei, probabil barfita si vorbita de rau fiindca nu avea un copil. 1 Samuel 1:10 „Si Ana se ruga Domnului cu sufletul amărit si plângea!” Insa, aceasta femeie care plange cu inima plina de amaraciune, are o putere pe care nimeni nu i-o poate lua. Ana are putere: sa se refugieze in rugaciune - vs.10, sa faca o juruinta sfanta - vs.11, sa stea multa vreme in rugaciune - vs.12-13, sa treaca peste ispita - vs.14-16. La fel si astazi cei credinciosi, indiferent cat de loviti ar fi, au o putere spirituala daca raman cu Dumnezeu, putere a credintei pe care nimeni nu le-o poate lua.

Cei care se roaga cu credinta au parte de impactul pozitiv, imediat al rugaciunii inainte de primirea raspunsului. 1 Samuel 1:19 „S-au sculat dis-de-dimineață, si, după ce s-au închinat până la pământ înaintea Domnului, s-au întors si au venit acasă la Rama.” Ana, desi nu primeste binecuvantarea raspunsului la rugaciunea ei, raspuns care va veni mai tarziu, este intarita spiritual de Dumnezeu in urma rugaciunii: incurajare - vs.17, schimbare - vs.18, speranta - vs.19. Credinciosii care se roaga se ridica de pe genunchi incurajati, schimbati si plini de speranta.

Implinirea rugaciunii este un har de la Dumnezeu fiindca Domnul nu este obligat sa raspunda la rugaciuni. In exemplul casei lui Eli, din cap.2:20-30, se observa ca Dumnezeu a renuntat la slujirea familiei lui Eli. Astfel se poate spune ca El nu va mai asculta vreo rugaciune facuta pentru familia lui Eli. Dumnezeu

nu o uita pe Ana, vs.19B. Unii oameni ar dori ca Dumnezeu sa uite viata lor fiindca nu L-au cinstit pe Dumnezeu. Cand Dumnezeu Si-a adus aminte de Ana, cu siguranta ca Si-a adus aminte de credinciosia ei. Implinirea rugaciunii este meritul in totalitate a lui Dumnezeu, vs.20. Ana pune numele copilului Samuel, care inseamna „Dumnezeu a ascultat”. Prin numele ales pentru copilul ei, Ana evidentiaza meritul lui Dumnezeu in implinirea rugaciunii ei. Ana isi implineste cuvantul, promisiunea facuta Domnului, vs.26-28 si 2:11. Nu trece cu vederea promisiunea facuta Domnului fiindca nu ar fi putut da pe singurul ei copil, ci daruieste Domnului pe singurul ei fiu pe care si l-a dorit foarte mult. 1 Samuel 1:27 „Pentru copilul acesta mă rugam, si Domnul a ascultat rugăciunea pe care l-o făceam. 28 De aceea vreau să-l dau Domnului: toată viața lui să fie dat Domnului.” Si s-au închinat acolo înaintea Domnului.” Dumnezeu raspunde la rugaciunea Anei peste asteptarea ei, 2:21. Astfel, dupa ce Ana isi implineste fagaduinta facuta Domnului, Dumnezeu binecuvinteaza pe Ana cu inca 5 copii.

Dumnezeu lucreaza la fel si astazi cu cei credinciosi care isi implinesc promisiunile facute Lui si urmeaza intru totul voia Lui.

ROAGĂ-TE:

- Multumeste Domnului pentru harul rugaciunii.
- Bucura-te de prezenta Domnului in rugaciune.
- Cere putere de a te ruga Lui si atunci cand e mai greu, de a starui in rugaciune.
- Roaga-te pentru familie si fratii de credinta sa staruie in rugaciune.
- Roaga-te pentru cei necredinciosi sa descopere puterea rugaciunii.

ACȚIONEAZĂ:

- Cauta sa stai in duh de rugaciune in orice clipa, sa starui si sa te bucuri de binefacarea rugaciunii.
- Cauta sa indemni si sa inveti pe cineva importanta staruirii in rugaciune.

MEDITEAZĂ

Există mai multe feluri de rugăciune însă în aceste versete este evidențiată rugăciunea individuală. Această rugăciune mai este numită și rugăciunea în ascuns sau secretă. **Secretul rugăciunii este rugăciunea în secret.** Observați că Domnul Isus nu spune "dacă vă rugați" ci "când vă rugați". Moise, Ilie, Daniel și bineînțeles Domnul Isus au practicat rugăciunea în ascuns și și-au pus deoparte timp cu Dumnezeu.

Aș vrea să meditezi la câteva idei legate de rugăciunea individuală.

Când iubești pe cineva vrei să petreci cât mai mult timp cu acea persoană. Și totuși când vine vorba de rugăciune pare destul de dificil. De ce este atât de dificil să petreci timp în rugăciune cu Dumnezeu?

Pe ce îți clădești viața de rugăciune? Unii și-o clădesc pe un complex de vinovăție sau pe un complex de rutină. Nu-i sănătos.

De ce pare mai greu să petreci timp cu Isus decât cu un alt prieten? În cazul unor prieteni sunt implicate toate simțurile: văz, auz, miros pipăit și toate acestea îți creează o anumită stare interioară. Când ești în cameră cu Isus, nu-L vezi nu-L auzi, nu-L atingi. Trebuie să depășim sentimentul de irealitate. Noi nu ne rugăm doar pentru că simțim ceva ci ne rugăm pentru că așa ne-a învățat Domnul Isus și pentru că rugăciunea funcționează.

ROAGĂ-TE

- Să poți fi consecvent/ă în rugăciunea privată
- Să poți fi consistent în rugăciune. Lucruri concrete nu bolboroseli.
- Să ai experiențe cu Dumnezeu în rugăciune
- Dumnezeu să ridice în biserica ta cât mai mulți oameni ai rugăciunii.
- Tinerii din biserică să descopere puterea rugăciunii în secret.

ACȚIONEAZĂ

- Alege-ți un loc al rugăciunii. Un loc liniștit unde să te poți ruga în liniște
- Stabilește-ți un program de rugăciune
- Fă-ți o listă cu persoane nemântuite pentru care să te rogi
- Roagă-te pentru toți cei implicați în slujire
- Notează-ți răspunsurile la rugăciune

MEDITEAZĂ

Domnul Isus își învață ucenicii să se ferească de falsitate și să trăiască o viață de autenticitate, atât în ceea ce privește motivația, cât și maniera uceniciei. Rugăciunea practică de Domnul a fost un model, pe care El însuși îl explică. Pentru un copil al lui Dumnezeu, rugăciunea **e o parte naturală** a vieții sale(vs.5a). Nu o obligație, nu o opțiune, ci un demers normal, așa cum respirația este un proces natural pentru existența umană. Credinciosul are **un loc anume** pentru rugăciune (vs.6a-odăița ta), unde poate fi onest și adânc în mărturisire sau cerere (vs.6b - încuie-ți ușa). **Fii personal** când te rogi, destăinuie-l lui Cristos totul, cere-l lui Cristos totul! E locul și starea care te schimbă, te smerește, te purifică, te ridică, te întărește, te umple de bucurie și cântare! De aici, din locul tău **privat**, te poți duce în locul părtășiei **publice** a bisericii, ca un cărbune aprins care să înflăcăreze și pe alții la o umblare plăcută lui Dumnezeu. Fii ucenicul care **dorește** această părtășie cu Domnul, așa cum un copil dorește prezența Tatălui său (vs.6c). El **te va răsplăti**(vs.6d). O viață de rugăciune consecventă, sinceră, cu credință, va aduce revigorare spirituală: ție, familiei tale și bisericii în care te găsești, căci Domnul răspunde rugăciunilor copiilor Săi. Fii un om al rugăciunii!

ROAGĂ-TE

- Pentru o pocăință personală autentică, fără falsitate și mândrie
- Pentru credincioșie și dedicare a întregii familii în viața de ucenicie și slujire
- Pentru revigorarea închinării și mărturiei bisericii....

ACTIONEAZĂ

- Practică timpul tău intim de rugăciune. Extinde durata lui. Mulțumește, mărturisește, mijlocește.
- Roagă-te zilnic (pe nume) pentru membrii bisericii tale
- Porniți grupe de rugăciune pentru cei nemântuiți

MEDITEAZĂ

Ieremia, profetul lacrimilor, stă împovărat înaintea feței Celui Prea Înalt și ascultă cu durere verdictul dat de Cel Sfânt și Atotputernic, verdict al pedepsei și prăpădului, în urma păcatului idolatriei poporului lui Dumnezeu. Ca și ei, cel ce-și abate astăzi inima de la Domnul pierde fericirea, moștenirea, binecuvântarea, are soarta unui nebun (vs.11). În contrast, cel din popor care-și alipește inima de Dumnezeu și caută fața Sa, este binecuvântat. Această binecuvântare mă determină la o smerită închinare în fața Celui Veșnic, Sfânt și Atotputernic (vs.12). El mi-a dat viața și mă cunoaște în amănunt (vs.9,10). De aceea, în fața atotcunoașterii Sale, în inima mea se naște o întrebare: "Cum e viața mea, înaintea Sa?" și îi cer Lui vindecare, schimbare, salvare (vs.14). Îndurarea Sa îmi dă încredere că El ridică din țărână pe toți cei care nădăduiesc în El. Am trăit experiența aceasta. Domnul te va face rodnic, statornic și o bună mărturie pentru Împărăția Sa, dacă Îi ceri. Încrede-te în Domnul. Cere ajutorul Lui. Nădăduiește în El.

ROAGĂ-TE

- Slăvește pe Domnul pentru atributele Sale veșnice
- Mulțumește-I pentru harul și îndurarea Sa, în Cristos
- Mărturisește-ți păcatele și renunță la ele
- Afirmă-ți încrederea în Domnul Isus cu privire la două domenii din viața ta.

ACTIONEAZĂ

- Închină-te Domnului zilnic acasă (loc, timp specific)
- Nu lipsi de la închinarea bisericii
- Caută voia Domnului în cele două domenii pentru care te rogi și împlinește-o, ascultându-L.

Duminică (19.02)

Cea de-a treia condiția a lui Dumnezeu pentru popor este căutarea Feței Sale. Ce înseamnă lucrul acesta? Ca poporul lui Dumnezeu să-L dorească pe Însuși Dumnezeu! Poporul să dorească, mai mult ca orice, prezența lui Dumnezeu.

Atunci când Dumnezeu răspunde la această dorință a poporului și își îndreaptă Fața către el, se întâmplă cel puțin două lucruri: 1. păcatele sunt scoase la lumină (Ps. 90:8); 2. poporul cunoaște fericirea (Ps. 4:6).

De aceea trebuie să ne rugăm Domnului să-și manifeste prezența în mijlocul nostru:

MULȚUMIRE

- pentru faptul că Dumnezeu vrea să fie în mijlocul poporului Său
- pentru faptul că nu suntem ca orice altă grupare, ci una deosebită prin faptul că Dumnezeu este cu noi!

MIJLOCIRE

- pentru toți aceia care din pricina păcatelor, au fugit de fața Domnului (vezi Adam și Eva, Iona)
- pentru toți aceia care au doar o senzație de prezență a Domnului, nu și o certitudine (vezi Samson, care nu știa că Domnul se depărtase de la el)

CERERI

- să-L cerem pe Dumnezeu Însuși cu prezența Sa în mijlocul bisericii Sale (vezi Moise, care nu dorea să plece la drum fără El)
- să-l implorăm asistența, conștienți de faptul că fără El nu putem face nimic.

MEDITEAZĂ

Noapte, nesiguranta, dusmani, singuratate, furtuna - iata doar cateva cuvinte care descriu destul de bine atmosfera sufleteasca din spatele acestui psalm. Autorul se descrie intr-o situatie care stie ca nadejdea poate sa vina doar de la Domnul insa in acelaasi timp intelege ca realitatea cruda si rece a circumstantelor negative il imping usor inspre deznadejde. Foarte probabil ca si tu ai trecut sau chiar treci prin astfel de momente. Poate inmintea ta printr-un coltisor ti se ridica intrebarea: „cum ma va trece Dumnezeu prin aceasta situatie?” „cand si cum va interveni Dumnezeu?”. „CE sa fac?” Psalmistul gaseste linistea in prezenta lui Dumnezeu mai degraba decat in detaliile planului lui Dumnezeu. „, Inima imi zice din partea Ta: “Cauta fata Mea!” Si fata Ta, Doamne, o caut!” Incaurajarea nu vine prin descoperirea rezolvării situatiei, sau prin descrierea pasilor care vor urma, ci prin „a cauta Fata Lui”. Mai mult ca oricand, cauta Fata Domnului! Vino in prezenta Lui Dumnezeu, cautat, cheama-l, vorbeste-l si asteapta raspunsul Lui. Mai mult face sa iti pleci capul pe pieptul Domnului decat sa stii toate detaliile si rezolvarile situatiilor prin care treci. - Cauta Fata Mea!

ROAGĂ-TE

- Multumeste Domnului pentru invitatia de a cauta Fata Lui
- Bucura-te de prezenta Lui
- Cere putere de a te multumii cu prezenta Lui si atunci cand e mai greu
- Roaga-te pentru 3 bolnavi pe care ii cunosti
- Roaga-te pentru ca prezenta lui Dumnezeu sa fie simtita in urmatorul program de inchinare al bisericii
- Roaga-te pentru biserica din _____

ACȚIONEAZĂ

- Cauta sa stai de vorba cu Domnul astazi in orice activitate. Chiar cand te relaxezi, chiar cand muncesti, in orice situatie, nu lasa gandurile sa hoinareasca pur si simplu ci canalizeaza-le mereu inspre Domnul - Bucura-te cu El, cere-i sfat, multumeste-i...
- Cauta sa indemni pe cineva sa caute Fata Domnului !

MEDITEAZĂ:

Constatarea tristă a lui David și a lui Dumnezeu este că noi, oamenii, suntem păcătoși. Dar în ciuda acestei constatări deprimante, definită "nebunie", observăm ca interesul lui Dumnezeu este pentru omul care „are pricepere să-L caute pe Dumnezeu” (v.2). Ne-am gândit vreodată la adevărul că Dumnezeu este interesat ca noi, oamenii, să-L căutăm? Într-o lume caracterizată de trăire păcătoasă, Dumnezeu întreabă: „oare mai sunt oameni interesați de Mine?” dacă nu există interes pentru Dumnezeu, problema nu este una care ține de logică ci una care ține de inimă. Observăm ca nebunul zice „în inima lui”, mintea lui poate să înțeleagă realitatea existenței lui Dumnezeu dar el preferă să-și urmeze pornirile inimii. Tocmai de aceea se uită Dumnezeu la noi cei cu „inima tăiată împrejur” (Rom. 2:29), să vadă dacă avem înțelepciune să-L căutăm, să avem un interes real, din inimă, pentru Dumnezeu. Dumnezeu se așteaptă ca într-o societate coruptă, diferența să fie dată de cei care cu toată inima să fie interesați de Dumnezeu, să-L caute pe El. Prin „să aibă pricepere” trebuie înțeles „înțelepciune a inimii”, credinciosul pricepe care sunt consecințele interesului sau indiferenței față de Dumnezeu. Consecința indiferenței față de Dumnezeu este: „ei vor tremura de spaimă” (v. 5 a); consecința interesului și a pasiunii pentru Dumnezeu este: „Dumnezeu se va arăta în mijlocul neamului neprihănit” (v. 5 b). Când cei neprihăniți Îl caută, Dumnezeu se manifestă printre ei și în interesul lor.

ROAGĂ-TE:

- Mulțumește Domnului că El se arată interesat de căutările noastre, că nu-l indiferent de starea și de căutările oamenilor;
- Mulțumește-I că El te-a căutat înainte ca tu să-L cauți;
- Cere-I iertare pentru momentele de dezinteres față de El;
- Cere-I Domnului ca în serviciile divine și nu numai, credincioșii să-L caute pe Dumnezeu;
- Roagă-te pentru două persoane care știi că sunt total dezinteresate de Dumnezeu.

ACȚIONEAZĂ:

- Vorbește-i cuiva dezinteresat de Dumnezeu, spune-i că și tu ai fost la fel, dar că de când L-ai căutat și L-ai cunoscut ai certitudinea că a meritat căutarea, motivează prin exemplul personal să fie interesat de Dumnezeu;
- Alătură-te unui grup mai restrâns de credincioși și încurajați-vă reciproc și concret la a-L căuta pe Dumnezeu.

MEDITEAZĂ

David, ca împărat, a fost nevoit să facă față presiunilor vieții. Ca împărat nu era ușor să răspunzi cum se cuvine tuturor solicitărilor. Când compune Psalmul 63 trecea printr-una din cele mai negre perioade ale vieții, este nevoit să fugă în pustie datorită răscoalei fiului său Absalom (2 Sam.17). În ciuda presiunii și a problemelor, David nu se plânge, nu cere pedeapsa rebelilor, dimpotrivă, îl caută pe Dumnezeu. Când este în pericol de moarte, când nu mai este pe tron, când nu mai este în confortul palatului regal, David ne spune Cine era prioritar pentru el. V-ați gândit vreodată că **presiunile** vieții vor ajunge să scoată la iveală care ne sunt **prioritățile** vieții? Când nu mai ai siguranța vieții, când de la „palat” ajungi „fugar în pustiu” ce faci? Ceri să ți se facă dreptate? E cât se poate de uman să faci asta. Și totuși de la omul „după inima lui Dumnezeu” învățăm altceva. El îl caută pe Dumnezeu pentru că este într-o relație personală cu Dumnezeu „Tu ești Dumnezeul meu” (v.1a). Când credinciosul are o relație personală cu Dumnezeu nu se plictisește să-și manifeste interesul pentru Dumnezeu cu întreaga ființă „îmi însetează **sufletul** ... îmi tânjește **trupul** după Tine” (v.1b). El prezintă și motivația interesului său pentru Dumnezeu, bunătatea lui Dumnezeu este mai presus de însăși existența lui ca om „*Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața*” (v.3a). De aceea și Petru ne cheamă „dacă ați gustat ... că bun este Domnul. Apropiati-vă de El ...” (1 Petru 2:3,4).

ROAGĂ-TE

- Mulțumește lui Dumnezeu că ai intrat într-o relație personală cu El și că ai gustat de nenumărate ori bunătatea Lui;
- Cere-i iertare lui Dumnezeu dacă în momente de încercare (ca cele ale lui David) nu l-ai căutat pentru cine este El pentru tine, ci mai mult pentru ceea ce face El pentru tine;
- Roagă-te pentru cineva care trece prin încercare să caute pe Dumnezeu pentru că bunătatea lui Dumnezeu prețuiește mai mult ca viața;
- Cere lui Dumnezeu ca interesul și căutarea după El să nu scadă în intensitate în vremuri grele sau în vremuri de prosperitate când suntem ispițiți să-L uităm.

ACȚIONEAZĂ

- Bazat pe versetul 2, participă la serviciile divine al bisericii ca să-L cunoști mai bine și să-l vezi „puterea și slava”;
- Laudă-L pe Dumnezeu nu numai la biserică ci și acasă „Te voi binecuvânta toată viața mea” lauda la adresa Lui face parte din căutarea ta după Dumnezeu, ești interesat ca El să fie glorificat.

MEDITEAZĂ

O expresie interesantă în Scriptură este expresia "fața Domnului". În Psalmul 67 apare în versetul 1. De ce este interesantă? Pentru că Dumnezeu nu are un trup asemenea nouă și totuși Scriptura adesea ne îndeamnă să căutăm fața Lui (Numeri 6.25, 1 Cronici 16. 11, Psalm 105.4) Este interesantă ideea de a căuta fața Domnului și pentru că poartă în ea un element paradoxal. Pe de-o parte suntem chemați să căutăm fața Domnului iar pe de altă parte lui Moise, care și-a dorit enorm de mult să vadă fața lui Dumnezeu, însuși Dumnezeu îi spune: " *Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!*"

Deși pare complicată această idee paradoxală, în realitate lucrurile sunt totuși destul de simple. Acum și aici omul nu poate să îl vadă pe Dumnezeu, cu ochii trupului. Totuși la nivel de experiență spirituală credinciosul trebuie să caute cu intensitate prezența lui Dumnezeu. Oare la ce se referă Scriptura când spune să căutăm "fața Domnului" ? Cea mai complexă formă de comunicare între două persoane este comunicarea față în față. Atunci când stabilești contact vizual, când observi mimica feței, când citești buzele cuiva. Așadar cred că atunci când suntem chemați să căutăm fața Domnului suntem chemați la o comunicare profundă și complexă.

ROAGĂ-TE

- Laudă-L pe Domnul pentru strălucirea feței Lui
- Mulțumește-i Domnului că fața Lui te luminează și pe tine.
- Roagă-te pentru toți cei ce nu cunosc fața Domnului.
- Roagă-te ca închinarea noastră să fie o adevărată căutare a feței lui Dumnezeu.
- Roagă-te ca strălucirea feței Domnului să producă o învioreare spirituală în rugăciune, predicare, cântare, slujire în comunitate.

ACȚIONEAZĂ

- Meditează mai mult la frumusețea caracterului lui Dumnezeu
- Vorbește și cu alții despre frumusețea lui Dumnezeu.
- Când alții hulesc numele Domnului spune-le că nu-i bine

MEDITEAZĂ

Ai în față învățăturile Domnului Isus. Sunt multe în diverse privințe. Toate țin de viața creștină. Pentru astăzi reține doar expresia „căutați și veți găsi” din Matei 7:7b. Există aici un îndemn la căutare, dar și o promisiune a găsirii.

În primul rând căutarea ta trebuie să fie după Dumnezeu. El este sursa vieții tale spirituale. El este Creatorul, iar tu și eu suntem creatura mâinilor Lui. Adevărata viața și adevăratul scop al trăirii este relația cu Dumnezeu. Această relație este posibilă doar prin Domnul Isus, Fiul Lui.

Tânjești după o viață mai frumoasă cu Dumnezeu, mai dinamică, mai plină de putere spirituală? Atunci toate acestea vin ca urmare a găsirii Lui și a părătășiei cu El. Oricine caută pe Dumnezeu Îl poate găsi, pentru că scopul Lui este tocmai acela de a fi în părătășie cu omul.

În timp ce-L cauți tu pe Dumnezeu, fii sigur că și El te caută pe tine. Dumnezeu te dorește cu ardoare pentru El, pentru că te vrea fericit.

ROAGĂ-TE

- Mulțumește Domnului că El S-a descoperit pe Sine și că poate fi găsit. Mulțumește-l pentru Domnul Isus.
- Cere-l ca El să se descopere mai mult în viața ta.
- Cere-l călăuzire în domeniile în care ești acum preocupat și poate încă confuz (viața personală cu Domnul; viața de familie; relația cu Biserica; slujirea ta; domeniul de sănătate, de loc de muncă, de finanțe etc.)
- Cere-l un răspuns pe care să-l înțelegi exact în ceea ce trebuie să faci sau să poți înțelege cum este relația ta cu Dumnezeu.

ACȚIONEAZĂ

Fă-ți o analiză a vieții tale în raport cu Dumnezeu. Iată câteva întrebări care te pot ajuta.

- Este viața mea de rugăciune una care se oglindește în răspunsuri concrete? Când a fost ultimul răspuns specific la o rugăciune specifică?
- Este viața mea de citire a Bibliei una constantă? Am citit cel puțin o dată toată Biblia? Atunci când citesc aud vocea lui Dumnezeu, adică descopăr adevăruri care sunt exact pentru mine?
- Este viața mea spirituală în creștere? Se poate vedea progres în biruirea ispitelor și în liniștea și pacea sufletească?
- Sunt eu o binecuvântare pentru cei din familie, pentru cei din jur? Am pentru ei sfaturi bune, care vin mereu din Cuvântul lui Dumnezeu?
- În urma acestei analize continuă cu o listă de planuri, în care să-L inculzi pe Dumnezeu.

MEDITEAZĂ

Întreg acest capitol este pentru a motiva la o trăire frumoasă cu Domnul. Totuși nevegherea poate conduce la situații de îndepărtare de Creatorul, chiar și pe cei ce sunt copii ai lui Dumnezeu. Versetul 29 aduce o soluție pentru cei ce s-au îndepărtat. *„Dacă de acolo vei căuta pe Domnul Dumnezeul tău, îl vei găsi, dacă-L vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău.”*

Nu mai am plăcere să citesc Cuvântul, să mă rog, să merg la părtășia cu frații, nu mai sunt pasionat de cele spirituale, n-am mai spus cuiva despre Domnul Isus și mi-i greu să mă apuc. Ce se întâmplă de fapt? Oare m-am îndepărtat? Sunt căzut? Da, sunt semne ale unei stări de răceală și îndepărtare spirituală. Ai nevoie să cauți pe Domnul. Cum? Exact de acolo unde ești spune-I Domnului în rugăciune cum simți și cum gândești. Din orice stare și loc, de jos, de mai jos sau chiar de foarte jos, dacă-L cauți pe Domnul ești primit, Îl poți găsi. Totul se poate relua din nou.

Domnul poate fi căutat mai întâi în și prin rugăciune.

ROAGĂ-TE

- „Doamne, Tată ceresc, eu vin acum la Tine și Te caut din toată inima mea. Recunosc faptul că m-am îndepărtat atunci când ... pentru că n-am vegheat, pentru că m-am bazat pe mine și nu am recunoscut dependența mea de Tine. Nu sunt vrednic să stau în prezența Ta, dar știu și cred că Fiul Tău Isus Hristos a murit pe cruce pentru mine. El este viu. Primește-mă Te rog în Numele Lui. Iartă-mă și ajută-mă să găsesc din nou drumul spre Tine și plăcerea și bucuria de a sta în prezența Ta. Ai milă de mine, căci doar pe Tine Te caut. Îți mulțumesc. Amin.”
- (poți formula rugăciune în propriile tale cuvinte ...)

ACȚIONEAZĂ

- Ia-ți o jumătate de zi pentru a petrece un timp cu Dumnezeu Tatăl, în Numele Domnului Isus, prin Duhul Sfânt.
- Ia-ți Biblia, un carnețel și ceva cu care să notezi. Citește și roagă-te. Poți să citești o carte întreagă din Biblie (o evanghelie, o epistolă, o carte din VT). Poți citi din psalmi.
- Acolo unde simți să te oprești și să te rogi, roagă-te. Folosește cuvintele și ideile chiar din Biblie, de unde ai citit.
- Atunci când Dumnezeu, prin Duhul Sfânt îți aduce în minte anumite idei din Cuvânt, care se pot aplica exact la tine, notează-le.
- Dacă poți și ai îndemnul poți cânta o cântare sau o parte dintr-o cântare. Dacă ai o carte de cântări ia-o cu tine în acest timp de părtășie cu Domnul.
- Caută să folosești acest timp doar pentru Domnul, lăsând la o parte oricare alte preocupări.

Duminică (26.02)

Această ultimă chemare a lui Dumnezeu ne arată foarte clar că El dorește și o schimbare practică și concretă a poporului Său. Astfel că, cine s-a angajat în această lună de rugăciune, pe lângă smerenie, rugăciune, căutarea feței Sale, v-a cunoaște o schimbare radicală a vieții! Ce altceva poate însemna expresia Dacă poporul Meu se va întoarce de la căile lui rele, dacă nu o pocăință vizibilă a poporului lui Dumnezeu?

Așadar suntem chemați să ne rugăm:

MULȚUMIRE

- pentru că Dumnezeu ne mai dă o șansă să schimbăm, obiceiurile rele ce poate în ani de zile s-au bătătorit în viețile noastre
- pentru că Dumnezeu este dispus să ierte, să reabiliteze, să o ia de la început în relația cu cel care se pocăiește cu adevărat

MIJLOCIRE

- pentru care sunt pe o cale rea și nu vor să se abată de la ea
- pentru poporul român care trebuie să se întoarcă de pe căile păcatului

CERERI

- să ia aminte Dumnezeu la hotărârile noastre și să ne ajute să ne ținem de ele
- să ia aminte la această inițiativă din luna Februarie și să răspundă după harul Său cel mare, aducând înviore și binecuvântare!

MEDITEAZĂ

Ghedeon este exemplul celui ce se pocăiește deși nu este forțat de nimeni. Aceasta este pocăința adevărată! Ghedeon a trăit într-o vreme în care Israelul era în apostazie în relația cu Dumnezeu și subjugare fata de poporul Madian (Judecatori 6:1-6). Imoralitatea poporului evreu a dus la pedepsirea acestuia. Judecatori 1:2 zugrăvește tabloul tragic de vieteuire a lui Israel: „Mâna lui Madiian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Madiian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri și pe stînci întărite.” În timp ce poporul traia consecința neascultării de Dumnezeu, tânărul Ghedeon este chemat de Dumnezeu la slujire. Deși la început Ghedeon a avut un cuvânt de ezitare, din cauza dramei în care trăia poporul său, el nu a dat curs ispitei care vine să îl invinovatească pe Dumnezeu atunci când este suferință (6:13). Ghedeon a avut tăria de a privi la lucruri din perspectiva lui Dumnezeu. Poporul suferea nu fiindcă Dumnezeu era nedrept, ci din cauza trăirii în păcat. Într-un context idolatru când poporul nu dorea să facă voia lui Dumnezeu, tânărul Ghedeon decide să dea curs cercetării lui Dumnezeu. Astfel el „dărimă altarul lui Baal, ... , și taie parul închinat Astartei” (6:25-28). Ghedeon distruge idolii din casa tatălui său, el se pocăise de buna voie de trairea pacatoasă avută până atunci. La Dumnezeu, Ghedeon găsește pacea pe care nimeni nu i-a oferit-o în acele zile de deznădejde (6:23,24). Viața lui Ghedeon este departe în istorie, însă dăruirea lui față de Dumnezeu și modul în care Dumnezeu l-a folosit în planul Său arată cum lucrează Dumnezeu folosind oamenii pocăiți, dedicați Lui.

ROAGĂ-TE

- Multumeste Domnului pentru harul pocăintei.
- Bucura-te de calauzirea Domnului.
- Apelează la cercetarea Domnului și cere puterea de a te pocăi.
- Roaga-te pentru o viață de pocăință neconditionată, sinceră a familiei tale și a fraților de credință.
- Roaga-te pentru ca mai mulți oameni apropiați tie să se pocăiască în anul 2017.

ACȚIONEAZĂ

- Caută să trăiești în veghere spirituală și să practici pocăința imediat când este necesară.
- Caută să îndemni pe cineva la o viață de pocăință de bună voie.

MEDITEAZĂ

Starea dramatică în care se găsea poporul lui Dumnezeu la întoarcerea sa din robia babiloneană, zidurile Ierusalimului dărâmate și porțile arse de foc, au mișcat inima lui Neemia, care s-a identificat cu suferința fraților săi dedicându-se lucrării de rezidire a Ierusalimului. Neemia copleșit de durere mărturisește: " Când am auzit aceste lucruri, am șezut jos, am plâns și m-am jălit multe zile. Am postit și m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor." Neemia 1:4.

Coordonata urmărită de Neemia este foarte sugestivă: El meditează, se roagă, postește și acționează. Cu Dumnezeu există speranță și posibilitate de reabilitare în cele mai dramatice situații.

Lucrurile nu se schimbă fără să ne schimbăm noi. Fără o recunoaștere și o mărturisire a păcatelor, fără o pocăință profundă nu poate avea loc reconstrucția, revenirea la normalitate.

Neemia nu se identifică numai cu durerea fraților săi, el se identifică și cu vinovăția lor: "Căci eu și casa tatălui meu am păcătuit." Neemia 1:6c.

Dumnezeu ne ascultă când recunoaștem că și noi suntem parte a problemei când pocăința personală se contopește în pocăința colectivă. Toate inițiativele și manifestările spirituale: postul, rugăciunea, pocăința se materializează prin decizia de a plăti prețul. Neemia părăsește poziția privilegiată de paharnic al împăratului în capitala Susa, implicându-se pe "linia întâi" în rezidirea Ierusalimului, cetatea lui Dumnezeu, centru de închinare.

Acțiunea este o consecință logică a inițiativelor spirituale și asta a însemnat întotdeauna pe scara istoriei, părăsirea confortului și asumarea riscurilor.

ROAGĂ-TE

- Mulțumește lui Dumnezeu pentru că faci parte din poporul Său.
- Cere lui Dumnezeu discernere pentru a vedea starea de lucruri așa cum o vede Dumnezeu.
- Roagă-te lui Dumnezeu ca prin pocăința ta personală să fie mobilizați la pocăință și cei din jurul tău.
- Mulțumește-I lui Dumnezeu că există speranță de reabilitare oricât de dramatică ar fi situația
- Roagă-te lui Dumnezeu să îți ajute sa plătești prețul trezirii spirituale în biserica ta.
- Cere lui Dumnezeu ca biserica din care faci parte să aibă o implicare imediată în lucrarea de reconstrucție spirituală.

ACȚIONEAZĂ

- Împărtășește cu câteva persoane starea spirituală din biserică
- Inventariază capacitățile și resursele pe care poți pune la dispoziția lucrării lui Dumnezeu.
- Mobilizează la rugăciune, post și acțiune creștinii din jurul tău asupra cărora ai influență

MEDITEAZĂ

Sub presiunea vinovăției, a unei conștiințe încărcate, a unei stări pe care nu o mai putea suporta, David cere în smerenie ca Dumnezeu să îl ierte.

Pocăința lui David a izvorât din asumarea conștientă a păcatului săvârșit și mai ales asumarea că orice păcat săvârșit, în orice context, este o ofensă adusă lui Dumnezeu. David recunoaște că, de fapt, condiția ființei umane "zămislite în păcat" nu poate fi o scuză, păcatul nu poate fi scuzat, el poate fi doar iertat când există o pocăință acceptată de Dumnezeu.

Ca o consecință a păcatului săvârșit, orice rază de bucurie piere, viața devine un chin de nesuportat. În astfel de condiții David imploră mila și iertarea lui Dumnezeu, cerând din nou "bucuria mântuirii", deoarece el nu poate concepe viața fără reabilitare. "O inimă nouă, un duh nou și statornic".

Tristețea din viața multor creștini, adunări, nu este altceva decât o consecință a pierderii **bucuriei mântuirii**. Pocăința aduce eliberare, restabilește relațiile cu Dumnezeu și cu semenii, redă speranța și bucuria care constituie dinamica mărturiei și a slujirii noastre.

ROAGĂ-TE

- Mulțumește lui Dumnezeu pentru posibilitatea iertării depline prin Jertfa Domnului Isus.
- Cere ca Dumnezeu să te cerceteze făcându-te conștient de starea ta înaintea Sa.
- Roagă-te lui Dumnezeu pentru iertare atât în realție cu El cât și cu semenii.
- Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să fi o pildă de pocăință
- Roagă-L pe Dumnezeu ca să te ajute să manifesti bucuria mântuirii în orice împrejurare.
- Roagă-L pe Dumnezeu ca printr-o pocăință generală să aducă vremuri de înviare.

ACȚIONEAZĂ

- Printr-o cercetare personală, lăuntrică, identifică păcatele, problemele din viața Ta.
- Asigură-te de iertarea lui Dumnezeu prin pocăință
- Mobilizează pe creștinii din jurul tău la o viață care să pună în evidență bucuria mântuirii.

MEDITEAZĂ**Cât de atractivă este pocăința?**

Un moment de referință în reforma protestantă este convertirea lui Martin Luther, convertire care a avut loc în urma studierii profunde a Cuvântului lui Dumnezeu. Luther a realizat că anumite concepte cheie au fost transmise eronat în traducerea Vulgată, iar unul din acești termeni, de o importanță colosală în definirea mântuirii, a fost termenul de *pocăință* (în forma substantivală *metanoia* și forma verbală *metanoeō*) care era tradus cu *penitență* (*poenitentia*). Gândirea din acea vreme era faptul că pentru a obține harul lui Dumnezeu, omul trebuie să aibă parte de penitență, ceea ce în practică era exact opusul harului. Într-un astfel de context istoric, nici nu e de mirare că pocăința nu era atractivă.

Dar astăzi, când avem înțelegerea biblică a acestui termen, este pentru noi pocăința atractivă?

De multe ori proclamăm următorul adevăr: *Domnul Isus a venit să ne scape de viața de păcat!* Dacă însă nu subliniem și următorul aspect al lucrării de mântuire, putem rămâne cu impresia că atunci când ne pocăim nu ne prea mai alegem cu nimic. Înainte trăiam o viață în plăcerile păcatului, iar acum Domnul Isus a venit să ne scape de această viață de păcat ... care ne plăcea! Într-un astfel de context, nici nu-i de mirare că pocăința nu e atractivă.

Pavel subliniază în 2 Corinteni 5.17 nu doar aspectul pocăinței de păcat dar și rezultatul acestei pocăințe: o viață cu totul nouă. „Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi!” Ce bine că după *Cele vechi s-au dus* urmează nu un punct ci o virgulă!

Elementul vital în ce privește pocăința este nu doar faptul că în viața de credință nu mai avem ce aveam înainte, dar în special faptul că avem ceva ce nu aveam înainte.

Domnul Isus nu a venit doar să ne scape de păcat, ci să ne și dea viață veșnică. Domnul Isus nu a venit doar să ne ia de pe pământ ci să ne și ducă în cer.

Dacă pocăința nu este atractivă pentru cei din jurul nostru este pentru că nu se vede în viața și pe fața noastră bucuria de a fi pocăiți, ca unii care am câștigat totul, nu ca unii care am pierdut totul.

ROAGĂ-TE

- Să mă ajute Dumnezeu să mă pocăiesc tot mai mult
- Să îmi dea Dumnezeu înțelegerea frumuseții vieții de pocăință
- Ca „pocăiți”, să fim pentru nepocăiți o mireasmă de la viață spre viață
- Să ne ajute să înțelegem că pocăința este exprimată prin bucurie (e.g. **Luca 15:10** Tot așa, vă spun că este **bucurie** înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se **pocăiește**.”).

ACȚIONEAZĂ

- „Pocăința pocăiților!” a fost strigătul fratelui Liviu Olah care a declanșat ultima trezire spirituală semnificativă în țara noastră în urmă cu aproximativ trei decenii
- Care sunt faptele vrednice de pocăință pe care Domnul așteaptă să le fac azi? (Faptele Apostolilor 26.20)
- Care sunt faptele nevrednice de care trebuie să mă pocăiesc? (2 Corinteni 12.20-21)

MEDITEAZĂ

Pentru cei care sunteți astăzi în zi de post, puteți începe cu următoarea rugăciune: 'Doamne Isuse Cristoase, îți ofer Ție acest timp de post pentru gloria Ta și pentru binele meu. Tot ce sunt și tot ce am îți dăruiesc pentru a-Ți îndeplini scopul în lume și pentru progresul meu în credință. Amin'

Mediteaza asupra faptului ca Domnul este pe tron, El conduce, iar noi trebuie în smerenie să înțelegem și să acceptăm voia Lui. Pocăința autentică își găsește sursa în conștientizarea poziției Domnului Isus de Creator și Susținător al tuturor ființelor și lucrurilor. El a creat totul perfect, iar noi oamenii am pervertit lucrarea Lui. Prin pocăință, ne recunoaștem greșelile, limitele, și neputința, si-L rugăm ne restaureze la starea dorită de El inițial.

Pocăință înseamnă dependență de Dumnezeu, bazare nu pe înțelepciunea noastră, ci pe a Lui. Dacă pe parcursul zilei ne-a urmărit gândul că toate lucrurile au fost create prin El și pentru El, atunci am ajuns să descoperim și capacitatea noastră redusă de a contribui lucrării Lui - astfel dorim să fim în dependență de Domnul.

ROAGĂ-TE

- Pentru o cercetare personală, cu ajutorul Duhului Sfânt, pentru a-L lăsa pe Domnul să devină Susținătorul vieții tale
- Roagă-te pentru câteva persoane care au nevoie să-L înțeleagă pe Dumnezeu ca și Creator și Conducător al vieții lor.
- Putem personaliza rugăciunea din Efeseni 1.17-23: "Și mă rog ca Dumnezeuul Domnului nostrum Isus Cristos, Tatăl slavei, să-i dea un duh de înțelepciune și descoperire în cunoașterea Lui, și să-i lumineze ochii inimii lui _____ (numele persoanei pt care ne rugăm), pentru ca el/ea să priceapă care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui..."

ACȚIONEAZĂ

- Identifică aspecte din viața ta care încă nu au fost total predate Domnului
- Notează orice gânduri, impresii sau implicații rezultate în urma acestui timp de post. Îndeosebi, aspecte legate de faptul că voia lui Dumnezeu primează voiile mele.
- Fii gata să te schimbi. Spune-i cuiva ce ai descoperit azi.

MEDITEAZĂ

Cu toții știm că Iona n-a ascultat de Dumnezeu. Astfel el a ajuns în pântecele peștelui. Rugăciunea lui nu este altceva decât o schimbare de gândire, de atitudine și o întoarcere la Dumnezeu. Iona se pocăiește.

Atunci când știi precis că ai greșit, ai păcătuit, n-ai ascultat de Domnul și dacă treci prin situații de faliment sau strâmtorare ca urmare a îndepărtării tale de Dumnezeu, atunci ai o singură soluție: pocăința.

Pocăința este o cheie între tine și Dumnezeu. Chiar dacă L-ai neglijat pe Dumnezeu prin neascultare, soluția este doar o întoarcere înapoi la El. Întorcerea spre Creatorul presupune credința că El te primește, presupune speranță că El te va ierta. Și chiar așa și este. El promite iertare, El așteaptă pe fiecare să ne întoarcem, mărturisindu-ne păcatele.

ROAGĂ-TE

- Roagă-te mărturisind păcatul cunoscut clar sai păcatele pe care le-ai comis prin fapte rele, prin neascultare, prin gând sau atitudine;
- Roagă-te mărturisindu-ți mândria, egoismul, răutate, ambiția, poftele rele și pornirile rele etc.;
- Roagă-te bazat pe caracterul lui Dumnezeu, care este îndelung răbdător, iertător, bun, bogat în îndurare și milostiv;
- Cere-ți iertare cu o atitudine sinceră a inimii, în Numele Domnului Isus, jertfa de ispășire pentru păcatele tale;
- Cere-i ajutor prin Duhul să lucreze schimbare (naștere din nou, dacă nu s-a produs) și biruință;
- Mulțumește-I pentru iertare și ia prin credință harul iertării și împăcării cu Tatăl ceresc.

ACȚIONEAZĂ

- Scie-ți pe o listă păcatele cunoscute, numește și sursa sau cauza acestor păcate (exemplu: păcatul = cearta; sursa/cauza = egoismul, mândria), apoi adu-le înaintea lui Dumnezeu sincer în rugăciune de pocăință. După ce ai primit iertare și i-ai mulțumit, rupe foaia sau arde-o.
- Gândește-te la păcatele care implică alte persoane și, după ce ți-ai mărturisit și ai cerut iertare Domnului, du-te și cere-le iertare celor în cauză. Repară tot ce se poate repara, chiar dacă te costă.
- Fă ajustări necesare în stilul /modul de viață. Renunță la prietenii, practici, timp alocat pentru acele lucruri care duc la păcate și pune în locul lor ceva demn (citește Biblia; mergi la un grup fărțesc/de surori; frecventează Biserica; fă acte de caritate etc.);
- Răspunde afirmativ chemărilor Domnului.

www.baptisti-arad.ro